

BIBLIOTEKA

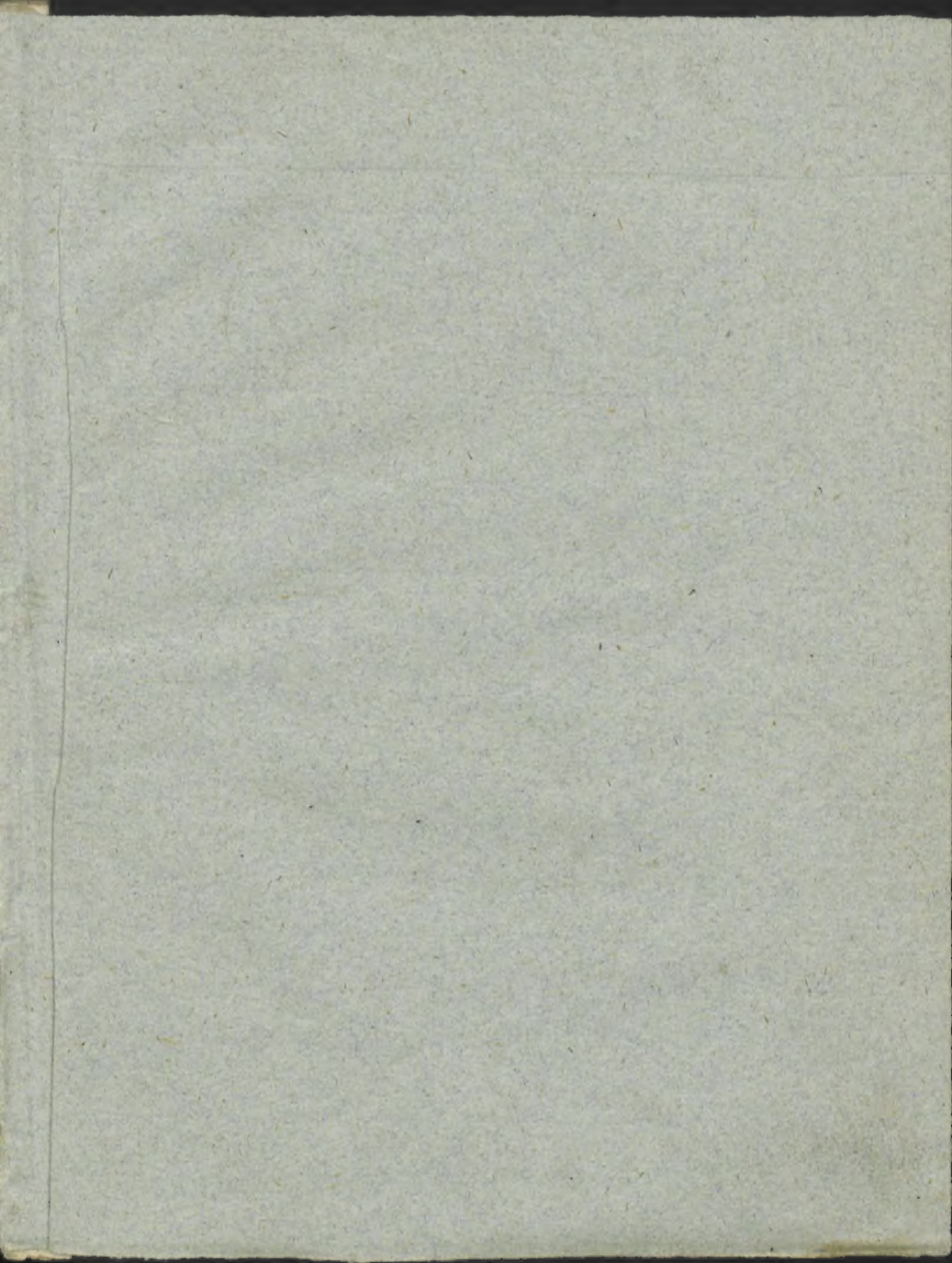
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XV4

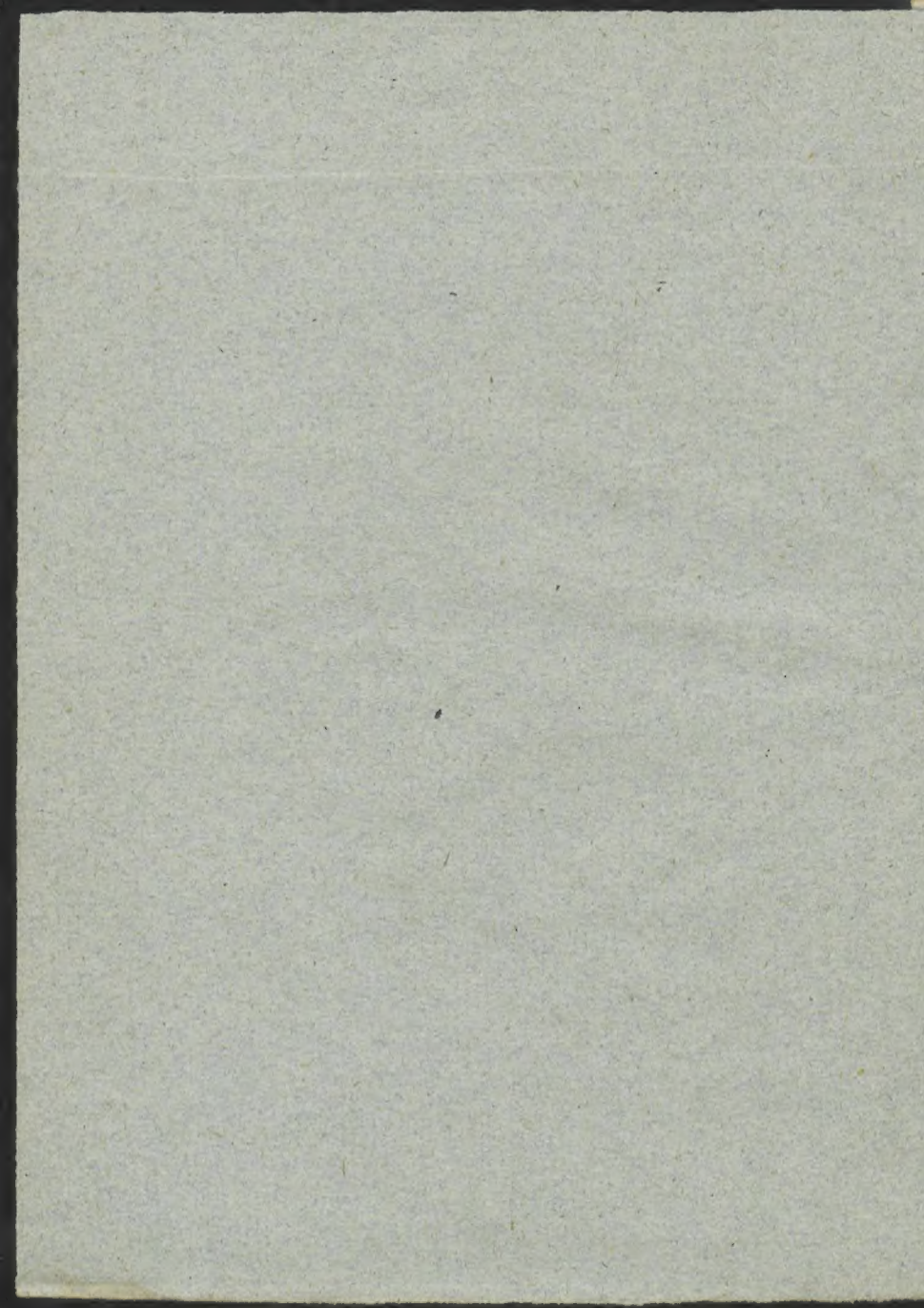
673

1806.

TLVMACZ ROKOSZOWY POWIATV RVSKIEGO.

Przez
MARCINA BLAZEWSKIEGO.

W Krakowie/

W Drukarni Symona Kempinusa/

Roku Pańskiego. 1607.

NA SŁAWNE Y OKAZAŁE KLEYNOTT,
Je^o M. Páná, Máršalká nawysšego.

Widząc pobożność w Krzyżu / á Mestwo w podkowie:
Ná czterech węglách tych cnot / osiedli Orłowie:
Gdyż / cztery katy swiátá / sława przeniknęty:
A skoźdego / zá swiádká ptáká sobie wzięty:
Z ktorych pará : obłokow chybktem lotem siaga,
Pará zaś chyże piorá niżina przeciąga:
Tá gore wylataiac cna pobożność głosi:
Tá zaś / Mestwo / po ziemskich gránicách roznosi:
Tá Krzyż swiety / korona niebieśka / okrylá:
Tá zaś podkowe / sława ziemśka / rák zmocniłá:
Je choć ia powodzi topi wylaney zaszdrości/
Káżdá z cnot przy swey iednak zostáte godności.

DO

Jásnie Wielmoznego á mnie M. P. J^o M.

PANA ZYGMUNTA
Z MIROWA MYSZKOWSKIEGO,
Marszałka Korony Polskiej
Nawyszego &c. &c.

Dziwna rzecz, iákoć Okret moy chetliwy
Iest swym Tłumáczem: Marszałku cnotliwy:
Ze y pogodnych gwiazd nie wpáttruie,
Lecz, y pod cząsy burzliwe żegluie.
Niech powie, iákom go w tym wpominał,
Zeby w te burza, drogi był nie wsczynął,
Iednąk on, przy swym zostáiac wporze,
Chociaż przeciwne, podał zagle, morze.
T ledwie przebył, drog Niestrowych, progi:
Zaráz sie udál ná Wiślnie odnogi,
Ktorych Nurtámi, plác przestrzeńsy wziawşy,
Pedzi wśrząd Wisły, zagle wyćiągnawşy.
Záczym go wściagác, nie iest iuż ostroźnie,
Widzac ze swoy bieg kieruie niezdroźnie:
Płyńie ábowiem, tám z kad powiewáia
Cnoty twe, te go, te wiátry wzywáia.

X

Wie

Nie chybia drogi, gdy swoy poiażd raczy,
Z twych cnot wielkości, cny Márzałku, łączy:
Bo iż sam z cnoty, prawda, jest zrodzony,
Słusna, zeby był cnotom przyłączony:
Ktore on zawiśe, w tym hoyniey, znayduie,
Przeciw komu sie nienawiść buntuie.
Wiec też do brzegu takowego plynie,
Który, przenośac zazdrość, w cnotach slynie.
Y pewien tego, że, gdy sie mu stawiś
Portem, niewczasow podroźnych go zbawiś:
Zaczym wytchnawśy, w domu twoim, sobie,
Iak znowu bedzie służył twej ozdobie.
Wiecey nie mowi: gdyż z swej łaskawości
Dał Bog te cnoty twej dziwney ludzkości,
Ze wielkie, w małym upominku, checi
Vmie uważyc, y chowac w pamięci:
Wie cymoy Tłumacz, w iakich kolwiek bedzie
Wytkniony checiach, niech w twej łasce siedzie:
W prawdzię kleynotu nie ma tak godnego,
Ktoreby zrownal z cnota domu twego:
Wszakżec, swoy okret, spolnie z soba, daie,
Y to, co przy mnie checi mych zostaię.
A z atym y mnie oddaieć samego:
Czegoś chcesz? iużci nie mam nic własnego.

T L V M A C Z R O K O S Z O W Y.

Gdzie/gdzie leciś Ph-bowa łodzi? gdzie stwąpiwe
Rymy nieśieś? czyś slepa iak morze burzliwe?
Czyli niewieś/ iak w sobie niezgodne są wody/
Gdy Aolus/ z Neptunem/ zprzagaia niezgody?
Czy niewieś/ że tłumacza/ mnie Kokořowego
W sobie nieśieś / a nieśieś z Powiatu Ruřkiego?
Który wierność przysięga/ który posłusności
Powinno oddać panu/ przy prawey wolności?
Złotey szuka wolności/ prawdziwey swieobody/
Nieśmiatości swowolney pod czasem niezgody.
Wściagni / pohamuy biegu/ ważneli me zdanie:
Kę nieszesłiwe w takich burzách żeglowanie?
Czyli niewieś/ że kráie wyszey pomienione /
Wzruszyły przeciw sobie serca zaíatrzone?
Ktore/ iako wiatry/ łodz/ morřkami falami/
Tak dobrych/ obmowenemi/ tłuka/ iezykami:
Kad ty niebogo biedna (bo wiem że korzysci
Nie wyniesieś) nie widziesz wielkiey nienawiści:
Zapuć/zapuć korwice/ zrzuć nápiete żagle/
Wiedz/ że ten škoda goni/ kto co czyni nagle.
Nie słuchaj / O raba ma łodzi niewściagniona?
Snádz tym chceś bydyś bezpieczna jes z prawdy złożona?
Wierzmi kto z prawdy złożon/ wietře ten zna fále/
Kto iej prožen/ przy fałřu rychley bywa wcale.
Lecz iż cie w drogę podał wmyř niewściagniony/
Płyń popłáwem szesłiwym w ktorekolwiek strony:
Płyń z Oyczyřtey miłości łodzi budowaná/
Wiedzac/ że mie tłumacza prawdy masz za pána/

Prawde nieśiesz/ niech że cie cierpliwość styrnie/
 Niech miasto styru/ serce nieztomne/ piastnie:
 A tak ta zmocniwszy sie stateczna potega/
 Niedbay choć cie obmownych zle burze ośiega:
 Gdyż w boiu znać/ nie w leży/ żołnierzą meżnego/
 A na przeciwnym morzu styrniką sprawonego.
 Cieś sie tym/ że przy prawdzie y sam gniew Junony
 Nie mogli skłodzić/ we Włoskie iadocemu strony
 Aneasowi: ten mu co skłodził wodami?
 Żaż boiem/ żaż częstymi zgładził go ogniami?
 Wcale Aneas/ Włoskie/ wcale zwiedził/ wtości/
 Dostąpił/ przez pracę wiele/ prawdziwey wolności.
 Wiec y ma toż że szuka swieobody prawdziwey/
 Ty bądź świadkiem pomocnym/ Boże sprawiedliwy:
 Bądź świadkiem/ że sie w droge nie w tym ma sposobie/
 Aby pochlebstwem korzystać stąrgowata sobie:
 Gdyż woli na sie prawda nienawisć pobudzić/
 A niż pochlebstwem stodkiem miękkie sercá łudzić:
 Bądź świadkiem/ że sie wilka przeto ta zabawa/
 Aby słusna znalazła wolność za twa sprawa.
 Pretoż proszę (bo iey w tym pomocy twej trzeba)
 Abyś na nie łaskawym okiem patrzyć z niebá.
 Ktore skoro od brzegu zechce odstychować/
 Ty ia pogodnym wiatrem ty ia rącz kierować.
 Ty styr/ ty żagle sprawuy/ ty wążetym biegu/
 Bądź iey Kotmánem/ aż sie chwyći swego brzegu.
 ☞ Minęły złote wieki/ y srebrne minęły/
 A miedziane inż sw oie dokończenie wzięły:
 Żelazne/ ách żelazne/ po nich/ następity/
 Te wrowny sobie ciężar Wyczynę wprawiły.
 Dawco wieków/ czemuś tey żelazney máchiny/
 Nie wpedził w grubych synow Pogańskie kráiny.

Ktore znoſić przywykły żelazne ciężkoſci/
 Wſzák Sármátá pieſcić ſie zwykł w złotey wolnoſci ?
 Jeſliſz názwać możemy te wolnoſcia złota/
 Kroraſiny okowáli/ták/żelazna cnota.
 Że ilekroć w bażeniu rozum ſie ocuci/
 Ztakolwiek ná te czáſy wzrok żrzenicá rzuci.
 Wſzedzie/czáſow ſwárdziáłych/widzi ewarz płałá/
 Widzi mátkę ná iátki od dzieci wydána.
 Mátká zome Wygryzne : bo kto ſobie wielká
 Nie zna iey dobrodzieyſká/nie zna rodzićielká ?
 A oná nas zrodziwſzy/ oná wychowála/
 Wychowawſzy/ doſtátkiem okwitým nádáłá ?
 Ach nie znamy niebáżni : bo gdybyſmy ználi/
 Wzdybyſmy dobrodzieyſtwom wdzięcznoſć záchowali :
 Lecz gdy inż zoſtawány w takiey niewdzięcznoſci/
 Powſciágnimyſz przynamniecey nieſłuſnych ſrogóſci :
 Zutráć taká ſrogóſć / wierz/ kto chce/ mey mowie/
 Ktora niſzczcie wſytkich poſpolite zdrowie.
 Kto/ kto mądry/ ſuchemi/ weyſrzy/ żrzenicámi/
 Kto ſłyſiac nie wzruſzy ſie ſłuſnemi žalámi/
 Ji zdrowie/ to/ zdomowey rány záſtekało/
 Ktore dotąd/ lud/ miáſtá/ w zdrowiu ſwoym chováło :
 Kto kroleſtwo/ we wſelkich doſtátkách/ kwiſnace/
 Od domowego ſturmu nie weſprzelecace ?
 Minely wielki złote/ y ſrebrne minely/
 A miedziáne inż ſwoie dokończenie wzięły.
 Żelazne wielki/ wolnoſć żelazná/zrodziła/
 Tá/ tak Rzeczpoſpolita ſoba przywáliła.
 Że inż nie mogąc ſtrzymać ciężaru ſrogiego/
 Jeczy/ á ieczac błaga tak potómká ſwego.
 Wyhámuſy ſie/ co czyniſ niewdzięczny Sármátá/
 Jamci to ieſt/ ktorey ty bronit po te láta ?

Jam to jest/ dla Ktorey ty/ swa waleczna cnota
 Onurzał się swoym męstwem/ w ztych toniach z ochotą:
 Ja/ dla mnie cie poganił znał meżą bitnego/
 Znał/ y waleczny Mihal/ sobie strąśliwego:
 Ja/ Ktorey/ ty/ nie żyć ac nie bącznego Pána/
 Wziąłeś w Krepy y z woyskiem Mázimilianá:
 Dla mnie ty/ woysko męstwem/ a nie siła zbawoży/
 Rozwaná dał ná widok pálem wyrwyszywoży.
 Nie wspomnie pierzchliwego/ Klesi/ Tátárzyná/
 Dość go Cecorá gesta mogiła wspomina:
 Jam jest/ tyś Málewáyká/ dla mnie zbit/ spráwnego/
 Plácać/ niegdy ćwierćiami/ tup nieślusny iego.
 Coż to wáży żes dla mnie rák siła gártował/
 Ponieważ mi tey wiáry do Kóncás nie chował:
 Czemuś zniósł Málewáyká/ gdyż dziś sam drapieżnym
 Dostáć się Málewáykem/ nie obrońca mężnym:
 Czyli podobno mniąłś niebáczny Polák/
 Że się taborem Kładzies ná Tátárskim pláku:
 Czy máło masz/ żes w męstwie jest postronnym iáwny?
 Komu/ mnie spladrowawoży/ komu chcesz być sławny:
 Czy nie widzisz niewoley bliskiego sasiáda/
 Jáł ztupiony z dobr wlástnych ná niezgodę biáda:
 Zgoda się bláhe Páństwa/ zgoda/ rozszerzáia/
 Niezgoda/ namocniejszye/ wniwecz wpadáia:
 W Koronie Wegrzyn chodzil/ y w znáczney Koronie:
 A wódy zawoieć okrył niewolnicze stronie:
 Kroź to spráwił: niezgoda: toć y mnie w tym stroiu
 Chęć widzieć. Ły ząwściágni domowego boiu:
 Nángciwośe zdobyęzy záchoway te siły:
 Nie syp/ Wyczyźnie/ nie syp pogrzebney mogiły.
 Nie żyć śmierci to pomniac/ że po mym pogrzebie/
 Niewola cięższa śmierci tuż táfuie ciebie.

Szczęśliwy czeł/ Który sie sąsiednia przygoda
 Karzac/ strzeż sie tey/ myslac że to z iego škoda.
 Tak nas/ w našey rozpustney wolności/ hámnie
 Dżis Wygryzná : niech że to/ ocz prośi/ zysknie :
 Dobrzeć rádži: gdyž táčno zdober sie wtařnych złupić/
 Láčno/ dżika wolnořcia/ iářmo/ sobie kupić :
 Láčno/ łupieža zedrzeć/ Wygryřte korzyřci/
 Tylko ná sie domowe wyrzecz nienawiřci :
 Láčno zniřeyć : lecz proře gdy ia zpladrujemy/
 Gdzie/ tenieřezna zdobyć/ gdzie wżdy ponieřiemy ?
 W który powiát ? gdzie poydjem ? w które proře řtron y ?
 Gdy Wygryřty kray pádnie gwałtem řwych řcisniomy :
 Láčno sie řámi soba láčno poráziemy :
 Lecz znáť tákieř porářki gdzie wżdy záwieřiemy ?
 Gdzie znáť/ wygráney bitwy/ gdzie dany przyřkowáć ?
 Podobno z bráterřkieř křwie chcemy tryumfowáć ?
 Do tego powiazáne iemce powiedřiemy ?
 Lub nagrode zwycięřtwá od tego weřmiemy ?
 Od Boga ? táťm przeřleřey zaptáry czekamy :
 Bo ni Boga/ ni práwá/ ni Pána nie mamy :
 Wiáre Bogu/ wiáreřmy/ y práwom/ zřamáli/
 Wolnořcia nářa z brzegow cnotyřiny wyl ali.
 Prawdeć rzeka : z cnota sie wářza w ten gáa řpráwy/
 Gdy řmiátořcia / nie meřtwem/ nábywamy řláwy :
 Gdzie bowiem/ řmiátořć/ pierwořy plác/ przed meřtwem/ trzyř/
 Táťm/ ná zře zdrowie/ cnota/ konecznie sie z řyma. (ma/
 Podobno on Phaeton/ řmiátořcia řwey drogi/
 Nie řpráwiř sobie řmierci/ řwiátowi pořogi ?
 Podobno/ kto wytraćić/ řtyr řmial/ řtyrniřkowi/
 Nie dat/ ná zřube/ z soba/ wielu/ potopowi ?
 W rowny y my xpadeř Wygryřne wprzeřjemy/
 Jeřli dluřey ten Rokoř nicowáć bedřiemy :

Gdyż na nim/ nie szukamy/ zgody/ y miłości/
 Która Rzeczpospolita chowa w szczęśliwości :
 Nie szukamy nieszczęśni Pokoju świętego/
 Który zdrowie przedłuża królestwa każdego.
 Lecz szukamy rozruchow y swerywoley márney/
 Obyczajow przewrotnych/ rospusty nie kárney.
 Nie mówie do tych/ Ktorzy zdrowie wpátruia
 Oczyszczenie/ y wstáwnie dla niego prácnia.
 Nie mówie kto sie przy tey tak opárt wolności/
 Jakby/ máiestat Páński/ nieponiosł lekkości:
 Taki nie zepchnął cnoty z wczciwego stanu/
 Wiary prawom dotrzymał/ dotrzymał y Pánn.
 Taki/ z wyzácieniem swoim/ w z wyzaydawny/ godził/
 Którym tak sie przodek náš z Rokoszem obchodził.
 Naprzod/ iesli co widział prawom przeciwnego/
 Spólnie bráćci wyhurzył zamysł zdánia swego :
 Czego/ iesli bydz Páná przyezyna widzieli/
 Pierwey/ iákoby to znieść ná rozsádkę wzięli :
 Potym częsc zwierchność Páństa/ sprośba poń posłał
 Ludzi zacnych : nie fukiem przybyć siłowáli :
 A tak Pan/ Senat/ bráćcia/ skoro w kupie byli/
 Zgodliwie/ o wárunku oczysztym/ rádzili.
 A bylli w nim wystepet/ popráwy prosili :
 Lecz Máiestatu iego sromotnie nie lżyli.
 Jesli ná prosby nie dał/ wiec nápominali/
 A nie/ potwarzne/ piśac/ pástkwiłe/ táiali.
 Niedbał ná nápomnienie/ wiec Seym ná to mieli/
 Tám go do tego/ próśba/ práwy przyciągneli :
 Ze we wśyistkim dośc czynił/ co widział słusznego :
 A co sie prawom zdało/ y sumnieniu iego.
 Tak/ swe rzeczy zgadzając/ mądrze zábiegáli/
 Ze stąd/ práwa/ Pan/ sám/ krzywdy nie nie ználi

Ták/madrze/praw/sie/swoich wolnoř domagałá/
 Ze náty mnic dořtoynoř Páňřka nie ćierpiáta :
 Nie rozruchem/ lecz z goda/ wřytto sie řćierało/
 Pořtronny/ nie niewieđział/co sie w Polřce dzieło.
 A ták ma być/ je gdy sie co nie k myřli dzieie/
 Táiac zgadzić/ niech sie wřdy zty řařiad nie řmieie.
 Nie mowie tedy do tych/ ktorzy ten chowáiac
 Zwyęay/ ráđřili/ zdrowie Wyęyznie/ iednáiac :
 Lecz do tych/ ktorzy byli ná to sie z przyřięgli/
 Ze bym iářto wolnořći rozpuste ořięgli :
 Bo ći/ nie ořpoteęnym zdrowiu/ rořowáli/
 Ale/ iářkoby Pána odmienić/ řnowáli :
 Wierzęieř/ co to w odmianie řorzyřć sie wam zbała :
 Ze sie/ pod řtótym runem / wilcza řierřć chowála :
 řzychować było/ řrymářk/ Rokosny Jářmářku /
 řnalbys byl iářći/ zrecznie/ páđł zysř / ná řrymářku.
 Wřapiłby nam byl Pan / y bez řwey řromoty/
 O wřem / z nářey/ nieřława byřoby to/ cnoty.
 Bo choć by mu řto řađał : przeę od řwych wyęnány :
 O belgi řład nie nieřie : odpowie řpyřány :
 řem řeđł z řaći/ nie zmusu/ nogámi wolnymi /
 Niechęe mieřćać w rozpuste z ludźmi řwovolnymi :
 Wřapiřem z mieřcy/ řtore zwierychnořći nie znáia/
 Řtore Páwu/ řadowi/ Pánu/ gwałř dziełáia/
 Wřeđtem řład / gđřie wolnořć w cnota ořdowiałá :
 řaćzym Řzećřpořpolita zwiářku tá m nie miałá.
 Przeto ř to/ wolney drogi/ przyęzyřay/ przyęzynie :
 Gdy ř nie wchodze z Miářćá/ lecz z dziełiey iářćiniez
 Ták by řie Pán omawiał/ á omawiał řłufnie :
 Bo iář dom musi/ puřćka/ bez řzodęe/ byđ ř duřnie :
 Ták y Řzećřpořpolita/ puřćkami zořława /
 Gdy Páwu/ zwierychnořći/ Pána w sobie nie przyřznawa.

Piekna sławá záprawde / wolności szbiezátley :
 Piekny zysk w tym frymárku / korzyści spáníátley :
 Snadź by nam / tá niestawá / namniey nieškodziłá /
 Kiedy by v postronnych niewiáre spráwila ?
 Tá (bo by nam w postroniu siednáta ohyde)

W dostapieniu by Páná przyniosła nam bieda :
 Ponieważ / áni z siebie Krolow nie czynimy :
 Ani z postronia wziawşy namniey ich nie czynimy :
 Łáiemy / potwarzamy / iák sie widzi komu :

Broimy / rozpustá káże / Páná nie mieć w domu.
 Wiecby my / táčno mieli / Páná cnotliwego /

Nie zniosşy tey niewiáry zakátu szpetnego :
 Kto / Ktoby sie do takich / mowie Pan cnotliwy /
 potwápił obyziátów ? ten co páństvá chciwy :
 Wierze żeby ten kwápił / ále nie obrány /

Nie proşony / lez gwałtem ná páństwo werwany
 Wşediby / bo po gránicách / rowno / iák po şnurku /

Maż bitny wşysiek wleğł táborem ná burku :
 Wiechałby / gdyż domowey zgody rozervanie /

Swym zgube / wolne / iedná / Tyranom wiechánie :
 Leczby nam inż wolności náşe nie plużyły /

Niewolaby / niewola / odtad sie syćity :
 Bo gdy / Tyran / gwałtem / kray swowolny / ośiada /

Srozey nim / niż sobie poddánym / wiec włada :
 Okrutnieyszym sie ośtawá / y dotad pladruie /
 Dotad go / swey zwierzchności / przeciwnym bydż gziue

Wiec ábobyşiny / iármu / przywykać musieli /

Albo przycymże iármie / şyie / przyskrzyneli.
 A nie ośiagiby páństvá / iednáť škody mnogie

Cierpiáaby Wygryzná / y wboştwo frogie.
 Nie ośiagłby korony / wiecby cztéká nedził /
 Głodem / mieczem / á miáştá / wóś / ogniem wywebził.

Czy niewiemy/ czym robi reka wzbrotiona?
 Albo naczym zawista worna zaiatrzona?
 Drzec/ palic domy/ gwalcić Bogu poświęcone
 Błaskory/ w nich panny lzyć/ iemuś posłubione.
 Wielom škodzić/ nikomu nie być pożyteczna
 Tylko sobie/ to wojnie jest ozdoba wieczna.
 Aż lud na sie zwiedziony coby prośbę czynił?
 Chciałby iść/ musiałby wziąć/ iabym go nie winił:
 Nie będziec za granice zabiegał zdobyczy/
 Weźmie v swego/ choć chłop/ nie bierz prze Bog/ krzyży.
 Aż/ ktorzy nie są godni/ y imienia tego
 Nosić/ nie tylko sławę meżá rycerskiego:
 Co nie widząc Tyrana/ wždy rowna srogością
 Pala/ mordnia/ biora z wielką niebożnością:
 Coż kiedyby czas wojny spostronnym widzieli/
 Jakieby/ o Boże moy/ dło na łup mieli?
 Zgotá/ tak by z trzech stron/ Wyczyná niszczá:
 Że ábo nigdy / ábo nie dziśby wskorá.
 My stad/ Tyran stad/ zowad cibly ia łupili/
 Aż byśmy tey do zguby wszyscy posłużyli.
 Zgubać nie sie vbostwo/ niech nas nie vnośa
 Dostáki: karzmy sie w tym zdraźciecka Wołosá:
 Jeszcę y ślad nie stárety iák sie pośliznelá/
 Żáczym padşy w vbostwo pochopu nie wzietá:
 A nie pádłaby byłá lecz ia potracita
 Vfnosć w Mihálu/ ktorey znácznie przypláciłá.
 Bo gdy Jeremiowi wygnánie knowátá/
 Przybył Mihál/ lecz nie tak iákó zámysłátá:
 Myślił bowiem Wołosyn/ że gdy w ich kray wpádnie/
 Wygnawşy Jeremiá/ będzie Pánem snádnie.
 Prawdác/ vşedł Jeremi/ ále on zmocniony
 Przeseđł ziemię/ pladnuic miásta/ zaiatrzoney:

Wpadł y w Choćim/ gránice oścánia/ pan frogi/
 Gdzie że zamku wzięć niemogł/ dreczył lud vboği:
 Miasto popiotem okrył. Wcym meżá bitnego
 Chorągwie nastapily/ Sármaty meżnego.
 Tym iuż tobie nastepem pískorz Wołosynie/
 Już trzey zdrády zaplátá z wielumiar nie minie.
 Już wiecey ná twa zgube góścicy či przybyto/
 Gdyż káżdemu że trzeba/ wiec wzięć będzie mító.
 Coż dáley? Náś bitwe dat/ w tym Mihal strwożony
 Piérzchnat zbity/ ná odwrót krzyżac niewósciagniony:
 Ale podał tył/ iednáł náś bodźcem zwáršy koni/
 Nátárt ná piérzchliwego/ biąc go w pogoni.
 Coż ná tym? to: że Tyrán/ nádzieie stráćiwšy
 O dostapieniu Páńštwá/ iest do mordu chćiwšy:
 Ták y Mihal / wleklivym vćieckłi swey biegu/
 Ogniem od stánowistá/ ogniem od noclegu
 Wšedzie ptácił / porzawšy od piérwšey gránice/
 Aż do kráiw Wołoskich; oścániey roźnice.
 Pátrz zdrádna reko/ z iákás poćiecha witálá
 Nowego Páná / iák mu frogas poezte dátá?
 Dwá rázy ziemię przesłi/ či/ co vćiekáli:
 Dwá kroć či/ co sie po nich w pogonia vbáli:
 Dwá kroć z kóždego woyská/ dwá kroć lupił káždy/
 Dwá kroć Mihal przechodzac ziemię/ palil gázdby.
 Coż czynił z vbożáły? Wziął w rece mántyki/
 A ták ná jebráninie dla chlebá párttyki
 Błákal sie w obcych kátách/ vboštwem wygnány
 Š swey oyczyny/ ná pošmiech zdraycá inšym dáný.
 Otoż korzysć/ nieboże/ máš z nowego Páná:
 Odmianýš nedžny prágnat/ otoż iest odmianá.
 Strzeż sie lewku/ psá biia / nie wštorac chytrošćia
 Nikt/ nik/ gdyż zdrádá zdráda/ złošć sie ptáci złošćia.

Nie wřaymy je čicho/ zdráda/ wieniec wíe/
 Szydło sie (iáko mowia) w miechu nie zákrýie.
 Pátrmy iá/ po obcych sie kátách poniewieráć
 Šálořna iest/ lub/ chleb áz rať pátrzac/ przymieráć.
 Wíec choćayby Tyrana/ Polřtá/ nie vznátá/
 Sámy mby nicowáním Rokořow zniřzála :
 Bo gđzie sie záwiiáa domowe niezgody/
 Tám z obuřtron/ Wyřyzná/ muří čierpieć řkody.
 Wypowiedzmyř dla Boga řluřba tey niezgodzie/
 Bąđmy przed časem mądrzy/ bo nie wčas po řkodbie :
 Lepieyći temu řluřyc / ktorego obráa
 Rzeřpospolita Pánem/ á nie řábla dáa :
 Lepieyći/ lepiey zgodnie włářnemu Krolowi/
 Anířli poniewolnie ztemu Tyranowi.
 Ale my/ nie tylko sie sámi wyprzagamy
 Z pořlug iego/ lecz od nich řluřacych w řćia gamy :
 A nie tylko w řćia gamy / ále winniemy :
 Coř/ czyli Pána máiac/ řlugi mieć nie chcemy ?
 Orozumie opáczny / czyli nie wie drugi/
 ře nie bywa bez Pána/ řluga/ Pan bez řlugi ?
 řluřnali to wráza w řořla nam z tego/
 ře/ cřtek enořliwy/ řřzegac powořánia řwego/
 Rořřazáním zlecone páńřim řobie řprawy/
 Wiernie řořřyl/ chcac řobie tym przyřzynić řlawy ?
 Lecz widze/ je go od nas čeć řa to minela/
 Bá y enořa / z dobrych řpraw nic řlawy nie w řielá :
 Ani tylko nic řlawy/ ále y w d řieřnořći
 Nie poniořla. W enořo/ to řeř inř w leřkořći :
 Co po tobie/ kiedy inř zwořla řlawe tráćiř ?
 W czym inř cene w yniesieř / gđy w řprávách niepláćiř ?
 Co po tobie/ kiedy inř řadney d řiř řorzyřći
 Nie z řřluieř / y o w řem wielkie nienawiřći ?

Właco głek do wżynkow cnote wśitnie ?
 Właco robi ? poći sie ? ná co wżdy prácuie ?
 Właco pod rozum / żadze podbiła niezmiernie ?
 Właczym nakłady sádzi y stáránía wiernie ?
 Ponieważ pracóm żadney nagrody nie widzi ?
 Ponieważ sie cnotámi świat nieszczęśny brzydzi ?
 Stárali sie głek / zeby czym Wyczyzne zdołił :
 Ná niesławie tym wielka w wielu zárobil :
 Stára sie / zeby cnoćie potomnych przyczynił.
 Wizerunków : y w tym go któkolwiek obwinił.
 Jam zaś slychał / że to jest Wyczyźnie ozdoba /
 Gdy kto w nie / z obcych kraów / tak kleynot z soba
 Wnośi / iákim sie zdołiac szycia tám te kraie :
 Aleć to widze w nas nie stoi zá iáte.
 Nie chcemy w nikim widzieć godności / nie chcemy /
 A śnać że iey dostąpić sami nie możemy :
 Bo za zdróść / cieśko znośi / gdy komu rownego
 W wrodzeniu / widzi być mienia zacnieyszego.
 Aowo / radbym wiedział / co też wádzi komu ?
 Że kto w podłym słáheckim zrodziwszy sie domu /
 Zacnym wrost głowiekiem / zwałesażá zá godnością ?
 Coż czy temu przyzytać cnote / y z mądrością ?
 Kto ślad / przodków swych / sławy / zártáł niecnotámi /
 Temu głupstwo kto cnyim torował spáwámie ?
 Ja zaś nimiam : że temu sł usłniey przypisować
 Mądrość / kto w cnoćie żyjąc / nie wstát pracowáć :
 Gdyż oná / kto ia bázyley do spraw wśitnie /
 Temu też / wielka godność / y sławie gotuie :
 Aow zaś / który przodków swych szycac sie sławą /
 Cnoty / zwykłym obrokiem / nie żywił zabáwá :
 Jáko zmáza niezspecił (bo w niey nie nie robił)
 Domu swego / tak go też sława nie ozdobił.

Bo póki iedno cnotá/ w swych wezynkách spála/
 Poty nimi/ ni komu/ sławy nie iednála.
 Ow zaś/ ktory przytaczył cnocie żadzom chciwym/
 W niecnocie ia przewierzgnął/ i zaś ym niecnocliwym
 Sam zostát/ niszcząc złość/ i sławę domu cnego:
 Czemuś: bo sie już dziela iak niecnocliwego:
 Stusnie: bo iak potemnych cnotá dom rozżarza
 Sława/ tak ichże/ sławę/ niecnotá/ wmarza.
 Przetoż cnocliwym sława/ miałoby sie płacić/
 W tenawiśćia zaś. Kto sie zwykt z niecnota brácić.
 Bo ág Wátura/ wšytkich/ iednošćia/ spoitá
 Lecz cnotá/ obyčáymy/ rozno oddzieliť:
 Ktore/ iesli sa dobre/ obcych przyciagaia/
 A iesli źte/ swoichże od nas/ odtacaia.
 Ale my opák/ wšytko/ opák rozumiemy/
 A opák też/ swe rzeczy/ kónčąc sie wiđzimy:
 Bo me tak nam/ pádaia/ iako zámyslamy:
 Czemuś i że żadzom/ wodzeni/ rozumu/ nie mamy:
 T mu bowiem Wáturá z Wostkiew żygliwošć.
 Podáia ie do rzadu/ y madrey zwierzchnošć.
 A we iesliże go znáia/ zá rzadźce/ y Páná/
 Káda ludzka/ nie moze tam być/ osukána:
 Bo on/ bedac od Boga/ tak głowieká rzadzi/
 Játo/ madrošć niemylna/ nalepiey/ rozsadzi:
 Ktorey/ iesli sie/ spráwa swa/ cztel przywiezie/
 Żadney rzeczy/ cokolwiek poeznie/ nie žalnie:
 Káda mu iego spráwa/ tak pod cyrkul/ pádnie/
 Ze iako on stánowił/ tak muš iść stádnier/
 Wšytko cokolwiek mowi/ myśli/ rádži/ czyni/
 W mowie/ w myślach/ wezynkách/ nigdy sie nie wini:
 Wšytkie od niego rzeczy/ iak chce/ wyptywaia/
 A wšytkie sie do niego/ iak chce/ tak wracaia.

Ani sie wszytkie/ tákiedy/ nie znáydnia/ sily/
 Zeby/ wola/ rozsadek/ iego/ przechodziły :
 Samo mu/ náwet/ szezście/ musi vstepowác/
 Ani sie mu dopuszcza nád soba siłowác.
 Skądze to : stad : że práwa szycac sie wolnością/
 Żyie iáko chce/ żądze spráwuiac mądrością.
 Wwaja to/ gdy cnotá wpelni będzie stálá/
 Że też y wolność iego we wšem będzie całá :
 Wwaja / że to słusność iest cztelá káždego/
 Oddác/ co Boże/ Bogu/ Pánu/ co Páńskiego:
 Wwaja że ten/ w szezściu nieprzeżytym/ płuży/
 Kto práwu/ sádom/ Pánu/ z przymusu nie służy:
 Lecz wwaja/ sánuie/ chowa w wczciwosci:
 Wiedzac/ że cztelá dsiczeie/ nie máiac zwierzchności :
 Ktorey/ gdyby/ Wátnrá/ bytá nie spráwiłá/
 Jużby sie nieżygliwa ná ten czas/ stáwiłá :
 Boby tákádná bytá rzecz / skutku nie wziętá/
 Dom/ wies/ miásto/ włość ádná/ tákby nie stánetá:
 A zátym bysmy byli/ zbydlety dšiktemi
 Nie stáć musielí/ y być onymże rownemi:
 Wwaja/ że to / z nászym požytkiem/ nám dáłá/
 A nád w nas/ do dobrego mienia/ wczesność wlatá/
 Gdy pánowác/ y rádžic/ kázátá medrsemu /
 A służyć/ y porády słuchác/ podlejšemu.
 To mądry záchowuiac iáko chce ták żyie :
 Oddá powinność Cnócie/ oddá co iest cżyie:
 Nie vkrzywdzi/ nie wydrze/ nikomu przyczyny
 Nie dá/ wíec pozwu próžen/ á zátym y winy :
 Ták szezśliwy/ bezpiezny/ bywa z káždey strony/
 Nic gwátem/ nic/ nie czyni/ nigdy przymusony.
 Owo zgólá/ komu cny rozum roskáznie/
 Ten páná/ oprocz Bogá/ nád soba nie czynie.

Ale gdy w nas przodkuią bestwiałe chciwości/
 Na ten czas/ już musimy być w niebezpieczności:
 Bo żądze/ naprzód psuia/ skłonność do dobrego/
 Potym postępuje do cnot/ zaczęmy z mieyscą swego
 Spychać cnotę: a w tym tak nas osiadaia/
 Żenami / iako sie im podoba/ władaia:
 Już na ten czas/ tak czeka ślepa chciwość wodzi/
 Że nie tam/ kedy on chce/ lecz gdzie ona/ chodzie:
 Już musiamy y prawą/ y rzady wstawić/
 Już rośnie iak swemu/ więcej nie namawia:
 Raze służyć/ on służy/ iakie/ on sie boi/
 Cokolwiek raze broić/ wszystko oslep broić
 Raze wydrzeć/ on wydrze/ náiechac/ náiedzie:
 Zaczynam/ służyć milego/ w takie kłotnie w wlecie:
 Że mu/ lub każdy z pozwy/ lub rzadki dzień swita
 Bez pozwow: w tym zwatpiona rozpacz go przywita/
 W ktora wpadłszy/ już woli/ ná wszystko składować/
 A niż Rzeczpospolita przy prawiech zachować:
 Na tym tylko/ starania sádzi/ co sie iego
 Tanie prywat/ o to nie dba/ co zdrowia spólnego.
 Tak własnienábroiwłszy/ y my rozpaczáli/
 Gdy iesze Páná máiac sádzić sie nie dáli.
 Gdy splandrowawłszy wiosłki/ przed czasem sprawili
 Interegnum/ y iakby Seym przerwać myslili:
 Z ktorym/ czemuśmy iednak żądzielali w kuty?
 Zgrzeszył Wilk/ więc ná spowiedz/ niechciał/ dla pokuty.
 Ktoś winien? Rozum: bá ten/ co sie rády iego
 Nie trzymał/ z ktorey wynisć nic nie może ztego.
 Bo gdy on / ze dwu rzeczy złych/ iedne obiera/
 Ktora jest mniej škodliwsza/ ná te więc náciera:
 Nigdy on škody wielkiej/ škodę zka nie goni/
 Widząc że do tey máley gdy sie wielka skłoni.

Dwieby skóźcie otrzymał/ á jeśli nie obie/
 Wiec iedne/ ále wiekſza. Tak my właſnie ſobie
 Z Koſoſem poczynali gdy Rzeczpoſpolita
 Przywiedliſiny ſkódeczka/ o ſkóde ſowita.
 W przod o niepokoy/ Który Sarmackie narody
 Rozzerwawſzy/ poruſzył domoweniezgody:
 Zaczynamy gdy w lánecucha zgodnego ognio
 Przerwało ſie: brodziło w roſpuszcie/ co żywo:
 W ten czas bráćia/ iák mogac koſcy ſwe ciągneli/
 W ten czas yzdraycy gore/ w cudzych dobrach wzięli.
 Ktorzy/ gdy złoſć ná łupież ſromotna wyrwali/
 Dobrze nie z ſtory cieká w bogiego darli/
 Z rozboiu zysku pátrzac/ drogi oſiádali/
 W domách właſniych cnotliwe ludźie náieżdzáli.
 Nawet (ách złoſć) domy/ wſi/ kłaſtory palili:
 Obogdayſe ſie tácy zboyce nie rodzili.
 Zaczynamy iákiey zapláty godna táka ſpráwa/
 Boiac ſie/ niechćieli mieć rokow/ Seymu/ práwa.
 Táki to/ gdy ſie żadze z rozumem niezgodza/
 Spráwy náſe ná hák nas żátoſny náwodza.
 Lecz to inż w Philozofſkich ſezupłych ſubtelnoſćiach/
 Ciekich zoſtać. My mowmy o náſzych wolnoſćiach.
 Wolnoſć ieſi/ żyć iák chćieć beſpiecznie w ſwym domu/
 Oprocz Boga/ praw/ Sadow/ nie podleć nikomu:
 Mieć wolny plác/ w bráterskim kole/ do mowienia
 Náziezdziech ſpolnych/ niwczym nie ponieſć zelżenia.
 Pátrzymyſ (pożne od mnieſzych) iák niewolnikámi
 Bywamy/ gdy ſie ziązdy tráſia z Seymikámi:
 Żechce Szláchćie worowác/ madry/ y cnotliwy.
 Miliżćie/ pánie láſkawy/ rzeze Miłoſćiwy:
 Ktożby ná proſby nie dáł? áno Pan pártarny
 Znowu mowi: Miliż pártu: dobrze pánie pátny.

A tak dla możniejszego nie będzie wotował/

Bo on przyjechał żeby radził/ ow wotował:

Na sie na co oglądać/ owdzie ofuknion o/

Owdzie zaś lud orejny w sprawie postawion o:

Ow żeby dobrze radził/ myśli/ knował/ czytał/

Ow zaś/ o adwersarzu bedzieli tam/ pytał:

A tak iedni chcąc żeby w pokoju radzili/

Sięchali sie / a drudzy żeby sie takim bili.

Piękny rzad: ow co radzić gotow w cisy siebzie/

Bo komu milzeć kaza/ mowić ten nie będzie:

Abot jeśli sie mowić cokolwiek dostanie/

Tedy w ten czas/ gdy moźny rzeczec: Mowicie Panie

Mowitedy Pan: iakoż? Trzymam z Jegomością:

Wierze/ bo sie go zleknie z taką potrzebnością.

A w tym posłem Synowcą/ Deputatem Syna

Obierze: a rzeczec co/ nie wafsa to winą.

Otoż sprawa: iakoż ten wždy zachowa zdrowe -

Prawo / ktory ledwie wie co to jest kocowe?

Jaka sprawiedliwośćcia/ dekret będzie tuczył/

Gdy sie na cndzych dobrach/ sadzić będzie wezył?

O przekleta wolności: czymy nieżyjemy

Tak / iak sie komu widzi/ a nie iako chcemy?

Puścmyż to inż: a patrźmy iesliże chudebą

Szlachecka / tak iest wolna iak sie nam podoba?

Nie tak: bodo dzierzawy iesliże przyleże

Paną ztego/ inż pewnie że ia ten osięje:

Nie chceś przebac / a on też sumy nieodliczy /

A iednak kiedykolwiek tak cie wygraniczy /

Ze jeśli cie krzywdami cishać z niey nie złupi /

Tedy ia tak/ iak on chce/ nie iako ty / kupi:

Wszakże y to snadniey zniesć/ zwlaszcza co sie płaci/

Gdyż sie to / co mniey škodzi / z mnieyszym žalem traci:

Lecz to naćieżsa / gdy zleć od sobie rownego
 Źnosi/ niewola srożsa / iármá pogańského :
 Ażnosi/ choćiaż ważna nie będzie przyczyna/
 Tylko tá/ że sie dłużney sumy wpmíná :
 Patrzą Krzywoby/ Mścicieli Krzywob/ że za własne żyto/
 Dobremu (iáko mówia) zlećowi dobító :
 Wziawşy/ wiec máto ná tym / że iuż nie oddáie/
 Máto że za tve własne/ sromotnie náłáie :
 Máto że/ gdy go pozwieş / nie stánie pozwany :
 Ale co więkşsa/ żeby nie był poćiągány/
 Lubi zebrawşy / niezbożny/ ná dom cie náiedzie/
 Ná zniszczenie chudoby/ hućráyştwa náwiedzie.
 A żátym wynedziwşy wieş / plandruie ślepy/
 przywraca wzrok komorze/ iesli zamek ślepy :
 Wştyd pánienski/ od niecnót ná zelżywość dány/
 Sam Szláchćic/ z domu swego wşięty/ poimány :
 Korony niewolnikowi/ do tłuzy wsádzony/
 W domu sobie rownego/ táńże przymuşony
 Żeby długi / y práwá/ wyrzekł sie własnego/
 A zapisem wczynił wárunek wşyskiego.
 Wiec my wolni : odwróćte táka wolność Boże/
 W domu własnym/ spokojnie ztowieć żyć nie może.
 Wiec to wolność : niechże to inż wolnośćcia będzie :
 Lecz rozboy/ łupież/ proşe/ w ktorym poćcie siedzie :
 Tákich byto z poşrzedku cnotliwych wygłádzić/
 Ná takie byto zbytki / te bunt y zásádzić :
 Nie ná ludzie wielkich cnót/ y wielkiey godności/
 A przeciwołó bráćiey swey / wielkiey przychylności.
 Ná takie sie nam byto tárgáć okrucieńştwo/
 Nie ná Káptanów Bożych/ święte dóştóieńştwo :
 Nie ná tego / ktory iesť zwierzchnym poştáwiony
 pásterzem/ áby sobie páśł lud/ powierzony :

Bo coś winien : to : że dał Pánu rozgrzeſzenie :
 Otoż maćie : coſ/ czy nas miał o dozwolenie
 Páſterz ná wyſſy pytać : poniewaſz mu dáne
 Práwo zupełne/ práwo od Boga náſ wolane :
 Żeby kluzent/ ktory mu dał Bog dla rozwory/
 Otwarzał/ y nateżſe w ſumnieu zapory.
 Bog dał/ á my mu mocy w małżeńſtwá złączeniu
 Nie dáemy : nie dáymyſ w grzechách odpuszczeniu.
 O wolnoſci zbeſtwione/ toć wiele zbiegáły/
 A inżci ſie do Rzymu/ ná Rokos zlecháły ?
 Obáczcie ſie/ obáczcie/ nedzni/ co czynicie :
 Czy tey do Oycow Swietych/ godnoſci nie wiećie ?
 Że Bog záwſe ieſt z námi/ Bog im roſtáznie/
 Bog ſam ſumnienie ludzkie/ przez nich rozwiezuie ?
 Swiádeczy to ſam/ gdy mówi : że po wſytkie láta
 Jeſtem z wámi/ y bede/ do ſkończenia ſwiátá :
 Toć tedy nie Káplaná/ áleſćie winili
 Boga : pátrzcieſ/ iákoſmy cnote oſádnili
 Ta wolnoſćia : Eyzgoymy záiatrzone ſádná :
 Gdyż winić ſlugi Boże/ rzez bárzo ſtárádná :
 Oni ieſz to Pániſtwo/ przy zdrowiu/ chowáia :
 Oni od niego Boſkie gniewy/ odwracáia :
 Oni ná ten czáſ/ Bogu wſilnie krepnia
 Rece/ gdy do zemſzenia w gniewie ſie mócuia.
 Pátrzmny / iáć ſie do pomſty won czáſ porywáá
 Rećá Boga náſzego/ gdy ſobie wlatá
 Cielcá/ roſpuſtá żydow przekletych/ we ztoćie :
 A inż byt gotow plácić Bog / tákley niecnoćie.
 Ale Káplán (dſiwna rzez) Páná táć wáſkiego
 Zwiázal/ że rozwieſdz nie mogł ráć gniewu mſciwego :
 Wola/ puſć mie ſlugo moy/ niech ſli ludzcie znáia
 Boga/ niech ſie gniewem mym/ ztoſci nágradzáia :

Puść mie/ puść/ niech im według zaśluga ich za płace /
 Puść/ niechay te złośliwe narody wytrące.
 A Mojżesz co? Nie puszcze/ rączy z Książ żywota
 Nie iuż wymaż/ niech nie zna nagrody ma cnota:
 A iuż odpuść/ wystepk ten/ ludowi swemu:
 Mnie/ mnie/ vmrzec/ niż wszytkim/ słusniey iest iednem u.
 Ach niestetyś: iak wielki gniew/ Pánstiey strogości
 pátał/ przeciwo rozpustney Żydowskiey wolności:
 Coż przeciwo nášey? Ktora wolu wkorwiał
 Żelazá/ á nie Cielcá ze ztorá wlatá?
 O iak sie bárziciey ná nie/ do pomsty rozżarza?
 Jak częściey słow/ od slug swych zwiázány/ powtarza?
 Puśćcie mie/ puśćcie/ niechay te złości za płace
 Niewdzięcznemu ludowi/ niechay go wytrące.
 A oni co? Pánie náš/ iezeli nagrody
 Gniwowi pomsta sukáś/ nam rączy żyć szkody:
 Was/ gniew swoy nágródzić iac/ wymaż z Książ żywota:
 Jesliż żywot/ z spraw dobrych/ zaśluzylá cnota:
 A iuż odpuść/ te złości/ narodowi swemu.
 Tam/ nam vmrzec/ słusniey/ niż ludowi wszytkiemu.
 O gdyby tak Wyszczná/ wiernych sobie znála
 Was/ o iakimby szczęściem hoynie za kwitá lá?
 Ale my/ one mórzac/ vmrzec ze wszytkiemu/
 A niżli sami dla niey/ nie szczęśni wolimy.
 Wotusiny swa wolnozcia/ wolu wkorwáli:
 Boże badź/ bysiny tego po nim nie wználi/
 Czego niegdy Europá po swoim doznála/
 Gdy go/ nie szczęśna/ ná swa zgube wykochála.
 Zdat sie wot powierzechownie/ ná wszytkim ozdoby/
 Bárziciey niżli do zguby/ do zysku podobny:
 Wot křtátny/ wot nadobny/ zdráda nie grożacy/
 Zgotá we wszytkim/ zdat sie wot/ pochlebniacy.

Czym Europá zwiedziona/ gdy inż wytuczyla/
 Gdy go inż ná swoje zle/ nedzna wypieszcila:
 Ali ia wziawszy ná sie/ wotek znorowiony/
 Zaniośt precz od Wyeczyzny/ aż w zamorskie strony.
 Trzebá sie zdrády chronić/ w tym co zstetu mító/
 Strzeżmy sie/ gdyż Europe czásko omylito.
 Strzeżmy sie/ gdyż tákiegoś/ wolnościá robie my
 Wotu/ á iż sie táś/ zdrády nie widziemy.
 Strzeżmy sie by nas tákże Wyeczyzny nie zbáwił/
 A kárki náśe/ w iármio niewoley/ nie wpráwił.
 Lácnoś (iákom powiedział) Mátke włásna ziemy/
 Ale pierwey pytamy/ iáko ia strawiemy?
 Pytamy Tereusá/ iáko smaczna bylá
 Potrąwá/ gdy mu syná Prognés wvárzylá?
 Jádł włásna krew/ nie wiedziáł że mu ná plácono
 Jego śrogosć: aż kiedy przedén postáwiono
 Míásto wetow synowská głowé: wnet zgorzkníáły
 Potrąwy: wnet y wety zółcia sie wyláły.
 Zátowál syná nedzny/ leż pozno zátowál/
 Kiedy inż ciáło włásne/ w zóładku swym chowál.
 Przed czásem/ słusná/ rzeczy swoie wpatrowáć/
 Wpuściwszy/ nie rychto inż zguby zátowáć.
 Włásnie ták wolnosć náśá/ tájac w sobie zdrády/
 Z Wyeczyzny mátki náśey/ czyni nam obiády:
 Nie iedzmyś tiey/ boiac sie żeby w niey nie bylá
 Gorzkosć/ ktoraby śrogosć táká/ nám pláciłá:
 Pomnimy/ że potrąwy zółcia sie nám stána/
 Kiedy z wetow poznany/ mátké ostrádaná
 Kiedy rzecze zły sásiád/ trapiác nas zálósćią.
 Jádłes Mátke/ otożci stoi w gárdle kósćią.
 Wytrebuymyś/ z Wyeczyzny háśło/ wytrebuymy/
 A ná nieprzyiáciela grot twárdy hártuymy/

Wola nas kray pułnocny/ dotad śimnym zwalny/
 Teraz ciepłym zwać może/ gdyż krewia/ jest zágrzany:
 Krew Bráćiey násey grzeie niesześliwa ziemie:
 Ciebie o pomste prosi/ cne Sármiáckie plemie:
 Prosi gwałt postá twego/ y iármu podány
 polak. Tám/ tám obroćmy lud ná sie zebrány
 Mestwem sławy/ wolności cnoty/ sie chwyta ymy:
 A rospuście po giebie/ przed škoda sma/ daymy.
 Tak skoro wolność náse vgodzimy z cnotą/
 Wyniknie szep spraw zacnych: začym rozga złota
 Sława náša zátwitrnie/ á owoc doyrzáty
 Tłiszac żelázny/ spráwi/ wiek/ złotem dostaty.

K O N I E C.

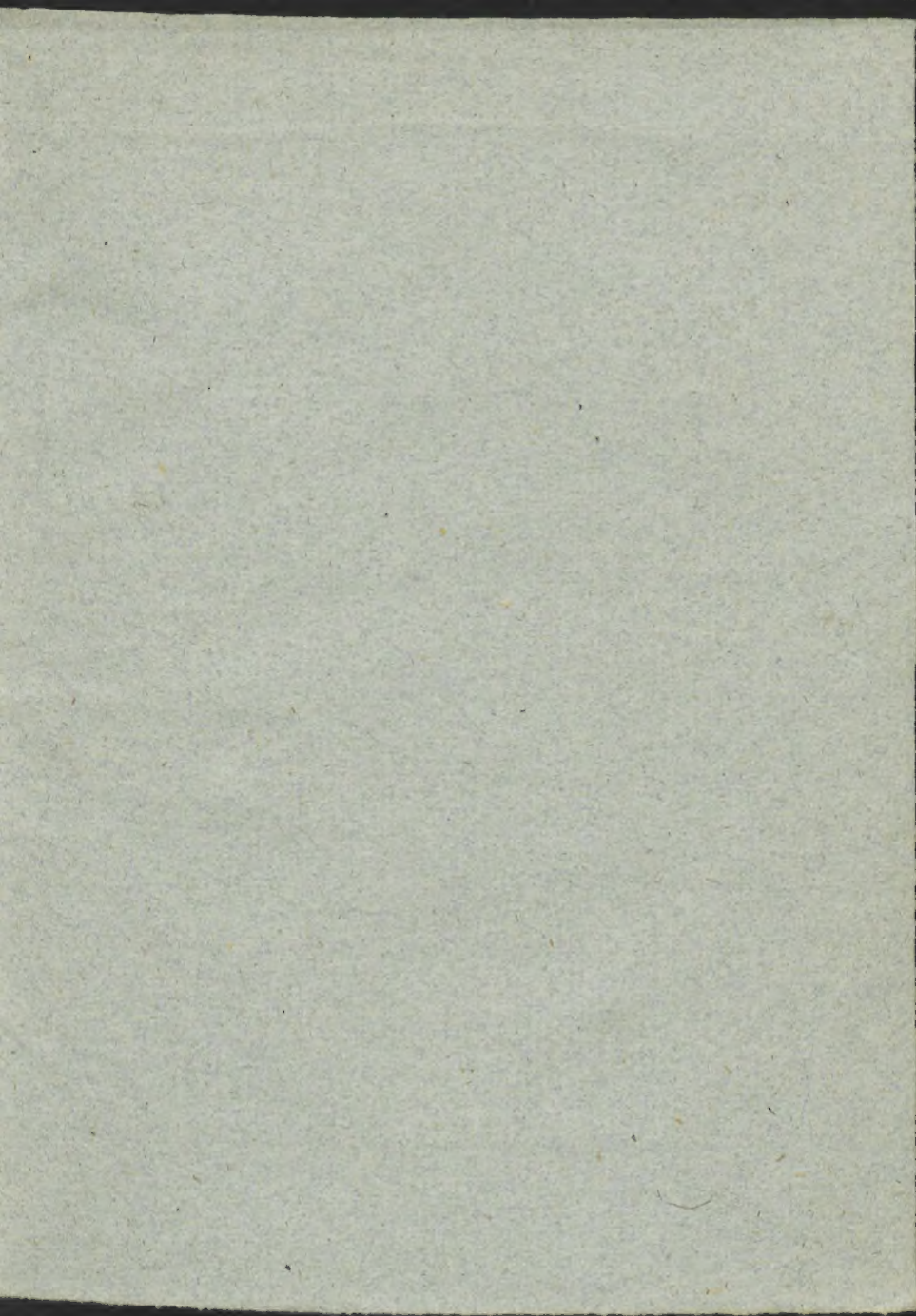
Do Tłumacza

Wszakem mowit Tłumaczu/ żeć bezpieczniey w domu
 dostać byto/ niż siedzieć na języku konna:
 Lecz ty mnie nie słuchając/ byleś wporczywy/
 Mowiac: że mnie niepodka nie/ bom iest prawdziwy.
 Atoż ci sie przed czasem ostato/ iakom ruszył:
 Bo ledwie żeś co styrem od brzegu sie ruszył/
 Wnet na cie/ tak wichrowym językiem powstano/
 Heć też o mały wiosek żaglow nie zdrapano.
 Bądź że inż ostrożniejszy trzymając sie stale
 Prawdy: bo iak inaczej miałbyś zostać w całej
 Niewiem: przy prawdzie wydzieś y zatopney szkody/
 Gdyż ona iest/ iak żaba/ wota y z pod wody.
 Żadać kroco: odpowiedz. Niebo prawda władnie/
 Kto w nie pluie/ tąś śliną/ w iegossębs w pądnie.

1596

6421
8

